

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9444/2025
02.09.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Фанка, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Голубовић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1408/25 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 02.09.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1408/25 од 19.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 680/23 од 26.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да пресуда Другог основног суда у Београду П2 689/21 од 29.06.2021. године, којом је извршена деоба имовине предлагача и утврђено да је тужени искључиви власник стана број ... на ... спрату стамбене зграде у ... у улици ... број ..., површине 87,16 м2 и гараже број ..., површине 15,25 м2, у ... у улици ... број ...-..., нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања према ВВ утврђеног пресудом Вишег суда у Београду П 956/16 од 21.03.2019. године, у износу од 8.041.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 13.04.2016. године па до исплате, на име главног дуга и у износу од 406.346,48 динара на име трошкова парничног и извршног поступка, што је тужени дужан да призна и трпи да тужилац, у судском и извршном поступку, своје потраживање може намирити продајом непокретности – стана број ..., на трећем спрату стамбене зграде у ... у улици ... број ..., површине 87,16 м2, и гараже број ... површине 15,25 м2, у ... у улици ... број ...-... . Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 375.580,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 1408/25 од 19.03.2025. године, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П

680/23 од 26.09.2024. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремено ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Тужени ревизијом указује на битну повреду из одредбе члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Међутим, та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном и извршном пресудом Вишег суда у Београду П 965/16 од 21.03.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и остављено на снази решење о извршењу Другог основног суда у Београду Ив 229/16 од 25.02.2016. године, у делу којим је обавезана ВВ да му исплати износ од 8.041.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 13.04.2016. године до исплате и трошкове извршења у износу од 120.000,00 динара, те да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 381.000,00 динара. Износ признат тужиоцу од 8.041.500,00 динара је накнада за пружене адвокатске услуге ВВ за предузете радње у кривичном поступку пред Вишим судом у Београду – Посебним одељењем за организовани криминал у предмету К-По1 63/10. ВВ и тужени ББ поднели су 14.05.2021. године, Другом основном суду у Београду предлог за споразумни развод брака уз који су приложили споразум о деоби заједничке имовине. Пресудом Другог основног суда у Београду П 2689/21 од 29.06.2021. године, која је правноснажна истог дана, разведен је брак ВВ и ББ, закључен 14.12.1985. године у Београду и извршена деоба њихове имовине тако што је утврђено да је предлагач ББ искључиви власник стана број ..., на трећем спрату, површине 87,16 м² у ..., улица ... број ..., као и гараже број ... површине 15,25 м² у ..., Улица ... број ...-... . ВВ припада неопредељени износ заједничке уштеђевине и драгоцености као и потраживање према Републици Србији – Министарству правде утврђено пресудом Вишег суда у Београду П 2178/17 од 27.10.2020. године и пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1686/21 од 31.03.2021. године. Тужилац је, у својству извршног повериоца поднео другом основном суду у Београду 22.10.2021. године, предлог за извршење на основу правноснажне и извршне пресуде Вишег суда у Београду П 965/16 од 21.03.2019. године, против извршног дужника ВВ, ради наплате новчаног потраживања и то износ од 381.000,00 динара на име трошкова парничног поступка, 120.000,00 динара на име трошкова извршног поступка, износ од 799.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.04.2016. године па до исплате, као део досуђеног главног дуга од 8.041.500,00 динара, са законском затезном каматом од 13.04.2016. године до исплате и износ трошкова извршног поступка. Решењем о извршењу Другог основног суда у Београду ИИ 2897/21 од 26.10.2021. године, предлог за извршење је усвојен и одређени

су трошкови извршења у износу од 29.683,00 динара. Током спровођења извршења принудним путем је делимично намирен део трошкова парничног поступка у износу од 153.630,52 динара, а остатак потраживања извршног повериоца обухвата износ од 799.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.04.2016. године па до исплате, преостали део трошкова парничног поступка од 227.369,48 динара, трошкове претходног извршног поступка настали пред судом у износу од 120.000,00 динара, трошкови извршног поступка настале пред судом од 29.683,00 динара, трошкови извршног поступка пред јавним извршитељем од 29.294,00 динара тако да укупно потраживање извршног повериоца на дан 06.04.2023. године износи 1.904.883,61 динар.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца усвојили применом одредби чланова 280, 281. став 1. и 2. и 285. Закона о облигационим односима, налазећи да су, у конкретном случају, испуњени сви општи услови за побијање правне радње дужника предвиђени тим одредбама закона. Тужилац има доспело потраживање према дужнику ВВ, бившој супрузи туженог, а споразум о подели заједничке имовине садржан у пресуди Другог основног суда у Београду П 2689/21 од 29.06.2021. године, је, по оцени нижестепених судова, правна радња дужника којим је њена имовина умањена. Та правна радња предузета је на штету повериоца јер услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за намирење повериоцевог новчаног потраживања. У поступку спровођења извршења пред јавним извршитељем, на целокупној имовини извршног дужника ВВ, осим примања по основу пензије и новчаних средстава на рачуну приближно висини једне пензије, није пронађена друга имовина на којој би се спровело извршење, а тужени није доставио доказ о постојању друге покретне или непокретне имовине дужника из које би се могло намирити новчано потраживање тужиоца.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Опште правило за побијање дужникових правних радњи садржано је у одредби члана 270. Закона о облигационим односима, тако што сваки поверилац чије потраживање је доспело за наплату и без обзира кад је настало, може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на штету поверилаца (став 1.). Сматра се да је правна радња предузета на штету повериоца, ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоцевог потраживања (став 2.). Услови побијања прописани су одредбом члана 281. истог Закона, тако што се теретно располагање може побијати ако је у време располагања дужник знао или могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима и ако је трећем лицу са којим је или у чију је корист правна радња предузета, то било познато или могло бити познато (став 1.). Ако је треће лице дужников супруг или сродник по крви у правој линији или у побочној линији до четвртог степена или по тазбини до истог степена, претпоставља се да му је било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцима (став 2.). Дејство побијања прописано је у одредби члана 284. Закона о облигационим односима, тако што ако суд усвоји тужбени захтев, правна радња губи дејство само према тужиоцу и само уколико је потребно за испуњење његовог потраживања. Рок за подизање тужбе прописан је у одредби члана 285. Закона о облигационим односима тако што тужба за побијање може се поднети у року од једне године за располагање из члана 281. став 1., а за остале случајеве у року од три године (став 1.). Рок из

претходног става рачуна се од дана када је предузета правна радња која се побија односно од дана када је требало предузети пропуштену радњу (став 2.).

У конкретном случају, закљученим споразумом о деоби заједничке имовине од 14.05.2021. године, пред Другим основним судом у Београду у предмету развода брака, тужени и његова супруга ВВ су споразумно поделили имовину тако што је туженом припао стан у ... у улици ... број ..., као и гаража у улици ... број ...-..., док је његовој супрузи ВВ припао неодређени износ заједничке уштеђевине и драгоцености и потраживање према Републици Србији – Министарству правде утврђено пресудом Вишег суда у Београду П 2178/17 од 27.10.2020. године и пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1686/21 од 31.03.2021. године. Тужилац има потраживање према ВВ у износу од 1.904.883,61 динар, а у извршном поступку, који је у току у погледу наплате тог потраживања, извршење се спроводи на пензији извршног дужника који нема другу покретну или непокретну имовину из које би се могло намирити новчано потраживање тужиоца. Споразум о деоби заједничке имовине супружници су закључили 14.05.2021. године, а тужбу ради побијања дужникових правних радњи тужилац је поднео 13.04.2023. године. Правилан је закључак нижестепених судова да је рок за подношење тужбе, у овом случају три године, имајући у виду да се ради о теретном располагању у погледу кога је треће лице дужников супружник, у смислу одредбе члана 281. став 2. у вези члана 285. став 1. Закона о облигационим односима, па тужени, с тим у вези, неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Наводи ревизије ревидента којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања су без утицаја на одлучивање имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничним поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић